
Blago Ljudima Koji Znaju Radosni Zvuk

By David Wilkerson

October 13, 1997 Psalmista pise o slavnoj tajni ulaska u ispunjeni, radosni zivot: "Blago narodu koji zna trubni poklic! Gospode, u svetlosti lica tvojega oni hode" (Psalam 89:15). Na jevrejskom ovaj stih znaci: "Oni kojima je otkriven radosni zvuk ce se buditi svakoga dana sa mirom, snagom i srecom. Njihov zivot ce biti ispunjen radoscu jutarnjeg sunca".

Psalmista ukratko kaze: "Postoji jedan radosni zvuk koji je toliko vazan, da predstavlja osnovu pobjednickog zivota. I ako poznajes i shvatas ovaj zvuk, menjaces se iz slave u slavu. Svi koji znaju znacenje radosnog zvuka postaju samouvereni, neustrasivi. Koracaju kroz zivot osecajuci se bezbednim sve vise i vise. Sposobni su da nadvladaju depresiju, cak i kada ih satana reseta. Njihova srca su postojana i mirna - jer im je Sveti Duh otkrio znacenje radosnog zvuka!".

Pa kakav je to radosni zvuk?

Radosni zvuk o kome psalmista pise je mocno otkrivenje zasnovano na jevrejskoj godini Jubileja! Poreklo jevrejskog praznika Jubileja nalazi se u 25. glavi 3. Knjige Mojsijeve. Ovaj obicaj potice od Bozje zapovesti Izrailju da svake sedme godine ostavi zemlju i ne obradjuje je. Sedma godina treba da bude godina subote, u kojoj bi se zemljiste odmaralo. Tokom te godine, ljudi nisu smeli da sade ili beru plodove: "Sest godina sej njivu svoju, i sest godina rezi vinograd svoj i sabiraj rod. A sedma godina neka bude subota za odmor zemlji, subota Gospodnja; nemoj sejati u polju svojem ni rezati vinograda svojega" (3. Mojsijeva 25:3-4).

Bog je bukvalno ukinuo sve poljoprivredne radove u celoj godini. To je znacilo da je Izrael morao da u tom periodu zivi bez ikakvih sredstava. Ljudi su morali da svoje zivote u potpunosti prepuste Bogu, uzdajuci se u njega kada su u pitanju zalihe.

Naravno, za ovo je bilo potrebno mnogo vere. Razmisli o tome: cele godine nema zetje... nema hrane za stoku... nema posla za zemljoradnike... nema posla u vinogradima. Danas bi mnogi hriscani poceli da panice posle samo nedelju dana. Zaista, narod se cudio: "Kako cemo se hraniti sedme godine? Kako cemo ishraniti porodice, stoku? Potrosicemo sve sto imamo u sestoj godini. Zar cemo sedeti besposleno dok nasa deca gladuju? Zar Bog zaista ocekuje da gledamo kako grozdje trune na lozi? Zar nece cak ni siromasnima dozvoliti da uzmu ono sto mogu?".

Ipak, Bog je imao jasan cilj kada je zapovedio godinu odmora za zemlju. Njegova namera je bila da svome narodu otkrije svoju vernost! "I ako biste rekli: sta cemo jesti sedme godine, eto necemo sejati niti cemo brati letine? Pusticu blagoslov svoj na vas seste godine, te ce roditi za tri godine" (3. Mojsijeva 25:20-21).

Kakvo neverovatno obećanje - Bog je garantovao Izraelu trostruku zetvu! Govorio je: "Ako istupis u veri i poverujes mi, u sestoj godini cu ti dati zetvu koja ce biti dovoljna za tri godine". "Ako osiromasi brat tvoj i proda nesto od bastine svoje, a posle dodje ko od roda njegova najblizi njemu da otkupi, neka otkupi sto brat njegov prodade" (25.stih).

Mislim da Bog ovde govori o necemu vaznom, a to je da on uvek brine o onima koji mu veruju i koji ga slusaju, bez obzira na okolnosti.

Razmisli o tome na koje je sve nacine Bog zadovoljavao potrebe svog naroda:

Kada je Izrailj bio u pustinji, nije imao samoposluge i prodavnice. Na vidiku nije bilo čak ni travke. Ali Bog je dao da mana padne sa neba, da bi ljudi imali hleb. Učinio je da padaju i ptice, da bi imali mesa. Učinio je da voda potece iz stene. Takodje je cuvao njihovu odecu i cipele netaknutima, tako da se ni posle 40 godina nisu istrosile.

U Starom zavetu citamo kako je gavran nahranio gladnog proroka. Zdela sa brasnom i boca ulja su se stalno iznova punili. A cela neprijateljska vojska je pobjegla kada je cula cudnu buku - ostavljajuci za sobom dovoljno zaliha za ceo grad izgladnelih Izraelaca!

U Novom zavetu citamo kako se voda pretvorila u vino. U ribi je pronadjen novcic kojim je placen porez. 5000 ljudi se nasitilo od samo pet hlebova i dve ribe.

Sva ova cuda nam vicu: "Bog je veran. Moze mu se verovati!". A sada, u 25. glavi 3. Knjige Mojsijeve citamo o jos jednom natprirodnom fenomenu - velikoj zetvi u sestoj godini!

Bog je dalje zapovedio narodu da praznuje sedam uzastopnih subota: "I nabroj sedam sedmina godina, sedam puta po sedam godina, tako da ti sedam sedmina godina bude cetrdeset i devet godina" (8.stih). Drugim recima: "Praznujte ovu subotu svake sedme godine, tokom perioda od 49 godina - sedam subota puta sedam".

U biblijskim vremenima, period od 49 godina je obuhvatao celu generaciju. Zakljucak je da je taj period dovoljan da cela jedna generacija nauči da veruje Gospodu. Tokom tog vremena, roditelji i stariji bi se izgradili u veri, tako da su mogli da govore svojoj deci: "Da, tacno je. Nakon prvih sest godina Bog nam je dao sve sto nam je trebalo. A kada je dosla sedma godina, mnogi od nas su se uplasili. Ipak, Bozje providjenje se pobrinulo za nas sve do osme godine, čak i do devete. Ponekad je bilo tesko, ali uvek je bilo dovoljno svega. Niko nije gladovao i niko nije morao da prosi. Svaka potreba je bila zadovoljena. Bog je iskusao nasu veru - i on je ostao veran!".

Siguran sam da su neki ljudi varali nakon sto je subota bila utvrdjena. Verovatno su mislili: "Ne mogu proci kroz ova iskusenja. Nemam vere". I tako su oni nocu krisom odlazili u polja i sadili. Ali njihove zetve su bile slabe i besplodne, a oni su se sve vise zaduzivali i pozamljivali od suseda. Sustina je u sledecem: kada Bog kaze "Veruj mi", on to i misli!

Pedeseta godina se zvala "Jubilej", sto znaci "zvuk truba"! Nakon sedme subote, tj. sedam sedmogodisnjih perioda, pedeseta godina je bila godina Jubileja. Kada bi dosla ta godina, zacuo bi se zvuk truba (rec "jubilej" znaci "bucanje truba"): "Tada zapovedi neka zatrubi truba u deseti dan sedmoga meseca, na dan ociscenja neka trubi truba po svoj zemlji nasoj" (3. Mojsijeva 25:9). I zaista, Jubilej je padao na dan ociscenja, tj. na deseti dan sedmoga meseca. I, u unapred odredjenom casu, dok je prvosvestenik ulazio u svetinju da bi je pokropio zrtvenom krvlju, zvuk truba bi odjeknuo po celoj zemlji.

Taj zvuk se mogao cuti u svakom gradu, selu, zaseoku, planini i dolini. I svaki Jevrej je znao sta taj zvuk znaci. Sta znaci taj zvuk? On oznacava neverovatni blagoslov slobode i oslobodjenja - po Bozjoj naredbi! "I posvetite godinu pedesetu, i proglasite slobodu u zemlji svima koji zive u njoj; to neka vam je oprosna godina, i tada se vratite svaki na svoju bastinu, i svaki u rod svoj vratite se" (10. stih).

Takva naredba je bila necuvena: zvuk truba je ponistavao sve dugove i vraćao svu robu njenim prvobitnim vlasnicima; oslobadjao je sluge iz zarobljenstva i sveza! Treba li reci da su se svaki sluga, zatvorenik i otudjena osoba radovali tom zvuku? On je oznacavao kraj ropstva i novi pocetak u zivotu.

Dacu vam jedan primer:

Po jevrejskom zakonu niko nije posedovao zemlju. Covek je samo mogao naslediti svoje porodico vlasnistvo, a Bog je bio taj koji je sve posedovao. Svaki Jevrejin je morao znati da Bog poseduje brda, doline, stoku, svetska bogatstva, a da je njegov narod samo privremeni zakupac. Niko nije smeo da se suvise vezuje za svoje posede.

Ipak, ako bi se neka osoba zaduzila - zbog rdjavog upravljanja imanjem, neposlusnosti, lenjosti ili neke nesrece - za materijalnu propast nije bilo nadoknade. Na primer, zemljoradnik bi dugovao nekome mnogo novca. Tada bi morao da proda svoju decu i sluge da bi otplatio dug. Ako bi zapao u jos vece dugove, morao bi da preda svoj posed zajedno sa prinosima. U najgorem slucaju, morao bi i sam sebe da proda drugome zemljoradniku da bi preziveo.

Ali u pedesetoj godini, kada bi dosao Jubilej, svaki dug bi se brisao. Sve bi bilo vrateno prvobitnom vlasniku. A to je znacilo da bi zemljoradnik dobio nazad svoju zemlju i porodicu! Mozes zamisliti radost u Izrailju i Judi kada bi se zacule trube. U tom trenutku, desetog dana sedmog meseca, dok je prvosvestenik ulazio u svetinju, svaki rob bio je oslobodjen. Onome ko je izgubio imanje sve je bilo vrateno. Porodice su opet bile zajedno. Domovi su obnovljeni. To je bilo vreme slobode i oslobadjanja!

Zamisljam siromasne zemljoradnike kako stoje na medjama svojih bivskih imanja i cekaju da zakorace na njih cim se zacuju trube. Cekali su deset godina... zatim pet... zatim jednu... a sada broje minute. Verovatno su mislili: "Dobicu nazad sve sto sam izgubio. Sve je opet moje - jer je ovo godina Jubileja!".

Za vreme godine Jubileja nista nije smelo da se sadi ili bere. Tu godinu ljudi su provodili radujuci se. Zamisli: u godini Jubileja svaki dan je bio Bozic - dan kada se slavio Bog zbog njegove milosti, briznosti i slobode!

Molim te da shvatis - sloboda objavljena na dan Jubileja nije neka nejasna ideja zasnovana samo na veri. To je bio zakon zemlje. I sve sto je duznik morao da uradi da bi taj zakon bio primenjen bilo je da ga se pridrzava. Leviti su nadgledali i pazili da sve bude ispravno. Gospodar bi mogao reci sluzi: "Ne mozes da ides - jos uvek si moj sluga. Vрати se na svoj posao!". Ali sluga bi mogao da mu se nasmeje u lice i kaze: "Obojica znamo sta zvuk trube znaci. To je radosni zvuk moje slobode! Nemas vise zakonsko pravo nada mnom. Slobodan sam!".

Kako su ljudi cekali taj radosni zvuk i ceznuli za njim. Tada bi imali slobodu da kazu: "Nista iz moje proslosti me ne moze zadržati. Odvezan sam, oslobodjen. I niko mi ne moze oduzeti moje nasledstvo". Ipak, zarobljena osoba je nesto morala da preduzme da bi preuzela svoje izgubljene posede. Mogla je da igra i peva u sinagogi: "Slobodan sam! Sve je po starom!", ali dok ne bi istupila i zatrazila svoja prava, ne bi mogla da uziva u njima. Vidis li u ovome nesto vazno? Mnogi hriscani nisu položili pravo na Jubilej koji im je Hrist dao. Mnogi misle da je radosni zvuk jednostavno pljeskanje rukama ili igranje u vreme slavljenja. Ali to je nesto mnogo vise! Bog nas poziva da uzmemo slobodu, mir i slavu koju nam je dao kroz oprostjenje greha. Treba da istupimo i zatrazimo ih!

Prorok Isaija objavljuje da je Isus Hrist nas Jubilej! Isaija pise: "...Posla me da zavijem ranjene u srcu, da oglasim zarobljenima slobodu i suznjima da ce im se otvoriti tamnica, da oglasim godinu milosti Gospodnje" (Isaija 61:1-2). Ovaj odlomak nam je poznat kao objavljivanje Hristove pobede nad smrću i grehom. Isaija ovde upotrebljava jezik Jubileja. On govori: "Nek zatrupe trube, nek najave veselu, radosnu godinu slobode koju nam je dao spasitelj!".

Ovaj odlomak se takodje odnosi na scenu Hristovog uzdizanja u slavu. Nebeski otac je, nakon sto je video uzasne patnje svog blagoslovenog sina, pripremio za Isusa slavni ulazak u nebo. Zaista, dok se Hrist uzdizao, pratile su ga vojske andjela i mnoštvo kocija: "Kola Bozjih ima sila, hiljade hiljada. Medju njima je Gospod, Sinaj u svetinji. Ti si izasao na visinu, doveo si roblje, primio darove za ljude, a i za one koji se protive da ovde nastavas, Gospode Boze!" (Psalam 68:17-18). Nasi ograniceni umovi ne mogu shvatiti ovaj slavni dogadjaj. Dok se Hrist priblizavao vecnom Bozjem gradu, jasuci na svom belom konju, pratila ga je ova velika povorka. I kada je usao kroz kapiju, zacule su se Bozje trube: "Ide Bog uz podvikivanje, Gospod uz glas trubni" (Psalam 47:5).

Ovo je bio radosni zvuk - zvuk truba koje najavljuju godinu Jubileja za verne! Taj zvuk je objavio celom covecanstvu: "Mozes izaci iz zatvora, vratiti se svojoj porodici i imati sve sto je potrebno za ispunjen zivot. Mozes slobodno da ides, bez straha od neprijatelja. Udji sada u moju radost!".

Pavle pise o Hristovom uzdizanju: "On je razoruzao poglavarstva i vlasti i osramotio ih javno, pobedivsi ih kroz njega" (Kolosanima 2:15). Tako je - na kraju ove trijumfalne povorke teturao se princ tame licno, svezan u lancima! A iza porazenog djavola - ispod tockova nebeske vojske - bile su sve sile mraka, svezane i pobedjene. Bile su izložene ruganju svih onih koji su u veri umrli pred krstom. A Isus je usao kroz kapiju noseći u ruci skiptar pravednosti, svoj "gvozdeni stap" kojim vlada svim narodima. Tada, nakon trijumfalnog ulaska, zauzeo je svoje mesto na tronu i svu silu, autoritet i vlast.

Kakva divna slika! Nije satana na vlasti. Nije komunizam. Nije ateizam. Ne, Hristovi neprijatelji postoje samo zato sto im je on to dozvolio. A upravo sada oni pune svoje case bezakonja. Isus vlada nad svim stvarima - i jednog dana, kada bude spreman, on ce ih "razbiti kao loncarski sud" (Psalam 2:9).

Ljubljeni, nase shvatanje Hristove pobede nad satanom ne moze biti nejasna, maglovita teologija. Moramo znati i razumeti radosni zvuk! Satana je u potpunosti porazen; ne moze nas drzati zarobljene. A Hrist nas je svojom krvlju oslobodio svake sveze. Sada sedi na tronu sa svom silom i autoritetom, nudeci nam mir, radost i slobodu!

Hrist se uzneo u slavu ne samo kao car i pobednik, vec i kao prvosvestenik koji nas zastupa! Bas kao sto bi se na dan pokajanja prvosvestenik popeo stepenicama u svetinju, nas prvosvestenik Isus se uzneo u nebeski sator od sastanka, "... kroz vecu i savrseniju skiniju, koja nije rukom nacinjena..." (Jevrejima 9:11). Zaista, Jovan kaze da je video Isusa u svestenickoj odori: "...obucena u dugacku haljinu i opasana po prsima zlatnim pojasom" (Otkrivenje 1:13). Ali Isus se nije uzneo samo da bi uzivao u zasluzenoj slavi - vec i da bi za nas nesto uradio. Apostol Pavle pise: "... Pope se na visinu i zarobi roblje, dade dare ljudima" (Efescima 4:8). Pavle ovde citira 68. psalam: "Ti si izasao na visinu, doveo si roblje, primio darove za ljude... Blagosloven Gospod svaki dan! Ako nas ko pretovara, Bog nam pomaze. Ovaj je Bog nas Bog spasitelj..." (Psalam 68:18-20). Psalmista kaze: "Nas spasitelj nam je dao svaki dar koji nam je potreban da bismo ziveli u slobodi!

A pisac poslanice Jevrejima nas podseca da je sav Isusov rad na nebu povezan sa nama: "Jer Hristos ne udje u rukotvorenu svetinju, koja je samo slika prave, nego u samo nebo, da se sad pokaze pred licem Bozjim za nas" (Jevrejima 9:24), "... jer svagda zivi, da bi se mogao moliti za njih (nas)" (7:25). Hrist sve to cini za nas! Ali sta znaci izraz "svagda zivi da bi se mogao moliti za nas"? Verujem da se Isus moli za nas na tri nacina:

Neki od nas zamisljaju kako Isus stoji pred Ocem i moli ga da nam bude milostiv kada sagresimo. Ne! Hristovo zastupanje je povezano sa sataninim optuzbama protiv nas. Vidis, djavo dolazi pred Bozji tron i optuzuje nas zbog svakog pada ili greha koji ucinimo. On vice: "Zelim pravdu! Ako si pravedan Bog,

---

prokleces i unistics ovu osobu. Ona to zasluzuje!".

Ali tada nastupa Isus. On ne mora da ubedjuje Oca. On jednostavno objavljuje pobedu svog krsta. Tada se okrece satani i kaze: "Zar nisi cuo zvuk trube? Znas da nemas prava na ovo moje dete. Drzi svoje ruke dalje od mog vlasnistva!".

Drugo, Hristovo zastupanje za nas znaci da ce se on pobrinuti da zadobijemo svu radost i dobrobiti koje nam daje Jubilej. Kao sto su Leviti sprovodili zakon koji je svakom coveku davao blagoslov, Isus danas sprovodi u delo privilegije Jubileja za nas. On ce se pobrinuti da znamo da smo slobodni!

Satana ce mozda pokusati da nadmudri pobedu krsta govoreci nam: "U mojoj si vlasti, znas to i sam. Bices svezan pozudom do kraja zivota! Nikada neces pobediti svoje navike". Ali cim se to desi, Isus intervenise. On salje Svetog Duha da sprovede odluku o Jubileju, govoreci: "Cule su se trube! Jubilej je! Pusti ovo slobodno dete. vise nemas nikakvo pravo na njega!".

Mozda se jos uvek borimo sa grehom - ali smo zakonski oslobodjeni svih sveza. I treba da zatrazimo nasu slobodu i nasledstvo, bez obzira na to koliko se mozda osecamo osudjenima.

Trece, Isus nas zastupa u nasim srcima, mireci nas sa Ocem. On neprestano odgovara na nase sumnje i strahove, podsecajuci nas: 1) da nam je oprosteno, 2) da moramo pamtiti Bozju dobrotu i milost prema nama, i 3) da mozemo imati poverenja u Bozju vernost da ce nam dati svu silu i snagu koja nam je potrebna.

Zahvaljujuci Hristovom zastupanju mozemo reci: "Mozda imam borbe u telu, ali u srcu znam sta je Isus ucinio za mene. Greh me vise ne moze drzati. Cuo sam radosni zvuk!".

Pogledaj kakve ces blagoslove uzivati ako poznajes radosni zvuk! Postoji razlog zbog kojeg mnogi hriscani danas zive u strahu i zbunjenosti - ne poznaju radosni zvuk Jubileja. Da, svi oni znaju da je Isus umro i ustao; znaju da njegova krv ima moc da spasi. Ali jos uvek nisu shvatili radosni zvuk svega sto nam je dao da bismo ziveli u slobodi! "Blago narodu koji zna trubni poklic!" (Psalam 89:15). Radosni zvuk koji danas cujemo je Bozja truba koja objavljuje nase oslobodjenje kroz krv Isusa Hrista. A sada, evo jos nekih blagoslova Jubileja:

1. "... Gospode! U svetlosti lica tvogega oni hode" (isti stih). Jevrejsko znacenje ovog stiha je: "Hodace u radosti, sigurni u Bozja obećanja, mirni u njegovom prisustvu". Jednostavno receno, ne moramo vise hodati u tami zabune, jer cemo gledati svetlost njegovog lica!
2. "Imenom se tvojim raduju vas dan, i pravdom tvojom uzvisuju se" (16. stih). Znamo da je nasa pravednost necista haljina. Zato se moramo ohrabriti radujuci se u njegovoj pravednosti - koja je samo po veri nasa!
3. "Jer si ti krasota sile njihove, i po milosti tvojoj uzvisuje se rog nas" (17. stih). Znamo da je jedino Hrist izvor sve nase snage. Ne moramo vise ziveti pod djavoljom petom. Treba samo da pogledamo satanina ledja, gde cemo videti otisak stopala naseg spasitelja. Isus je slomio naseg neprijatelja!
4. "Jer je od Gospoda odbrana nasa..." (18. stih). U telu smo potpuno bespomocni. Zato u potpunosti verujemo u pobedu Isusovog krsta. On nas brani od svakog neprijatelja!

Krecemo se prema poslednjem, velikom Jubileju kojeg ce oznaciti poslednja truba: "... Svi cemo se izmeniti, u momentu, u tren oka, kad zatrubi poslednja truba. Truba ce, naime, zatrubiti, i mrtvi ce

---

biti vaskršnuti i neraspadljivi, a mi ćemo se izmeniti" (1. Korincanima 15:51-52), " Jer će sam Gospod na zapovest, na glas arhandjela i na trubu Božju sici sa neba, te će mrtvi u Hristu vaskršnuti prvo. Zatim ćemo mi živi, mi koji preostajemo, biti zajedno sa njima odneti na oblacima u vazduh - u susret Gospodu; i tako ćemo svagda biti sa Gospodom" (1. Solunjanima 4:16-17).

Kada se začuju te trube, mrtvi će ustati. Neće više biti zatvora, sveza, greha, bolesti. U tom trenutku imaćemo večni jubilej. Aleluja!

* * *

Milost Jubileja je u Izraelu označavala čak i vrednost zemljišta. Na primer, ako je zemljište dužnika bilo preuzeto tokom prve godine nakon Jubileja, to bi značilo da bi davalo prinose 49 godina pre nego što bi bilo vraćeno vlasniku. Zbog toga je bilo veoma vredno. A ako bi zemljište bilo preuzeto godinu dana pre Jubileja, dalo bi samo jednu zetvu i bilo bi manje vredno.

* * *

Danas, dok svake nedelje slavimo u crkvi, nas prvosvestenik radi u nebeskom satoru od sastanka. I tamo se odvija veliko slavljenje. Mnostvo svetaca i mučenika koji su se držali Isusa od početka vremena okupljeno je oko njegovog trona slaveci ga: "Zato su pred prestolom Božjim i služe mu dan i noc u hramu njegovom, i onaj sto sedi na prestolu, prebivace nad njima. Jer Jagnje, koje je nasred prestola, pasce ih i vodice ih na izvore zivota; i Bog će otrti svaku suzu iz ociju njihovih" (Otkrivenje 7:15,17).

* * *

Isus ovo pokazuje u prici o bogatom čoveku: Bogatas je sagradio veliko imanje, srušivši ambare da bi izgradio veće. Nakupio je dovoljno dobara za ceo život hvaleći se da je sve njegovo. I na kraju, kada je sve završio, počeo je da se odmara. Ali te noci je umro. Preko noci je sve sto je posedovao nestalo - nije od toga imao nikakve koristi! Stoga su Jevreji stalno bili poučavani da su samo zakupci.